
Overgrepssak med mange ofre i mindre kommune

ARTIKKEL

HORNELAND M

HANSTAD AM

Sammendrag

Erfaringer med en større overgrepssak i et mindre norsk lokalsamfunn rapporteres. Da ofrene som voksne fortalte hva de hadde opplevd som gutter, kom det frem at flere hadde vært utsatt for samme overgriper. Mennene og deres pårørendereagerte sterkt på dette, og etterspurte hjelp og støtte fra helse- og sosialtjenesten.

Primærhelsetjenesten og psykiatrisk poliklinikk valgte å samarbeide om å arrangere to psykoedukative møter i kommunehuset. Til møtene ble ofrene invitert sammen med sine familier. Til stede var også overgriperens familie og det lokale hjelpeapparat. På møtene ble det orientert generelt om seksuelle overgrep hos barn og voksne, symptomer og sengevirkninger samt lokale hjelpetiltak og behandlingsmuligheter. Et av tiltakene var samtalegruppe for ofrene, drevet av psykiater og allmennpraktiker. Fem av ofrene valgte å delta i denne gruppen i et år.

Saken nådde aldri mediene, og det gav arbeidsro. Samarbeid mellom spesialist- og primærhelsetjenesten vurderes som svært viktig i slike saker, hvor man i tillegg til å gi direkte behandlingstilbud også har ansvar for å gi opplysning, og for å forebygge. Rask, men grundig planlegging, klar rollefordeling og god kommunikasjon samt veiledning av de involverte behandlere fra starten er essensielt.

Publisert: 30. november 1996. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 8. september 2026.